

[Haunstrup Clemmensen.]

skatning, og ingen kan vel benægte, at disse 30 pct. er kommet ud af takt med det beskatningsniveau, der nu i øvrigt er. Vi kan derfor tiltræde, at man forhøjer fra 30 pct. til 40 pct. Der er altid nogen, der siger: ja men skulle vi nu ikke tage et ekstra tag? Det vil vel altid være sådan, at der er oppositionspartier, der ligesom synes, at det er for beskedent, men mon ikke det er rimeligt og velbegrunder med de 40 pct.?

Vedrørende spørgsmålet om fast ejendom, hvor der altså i realiteten bliver tale om en forhøjelse fra 60 pct. til $66\frac{2}{3}$ pct. uden for landbrugsområdet, må det erkendes, at der er en række fradrag netop begrundet i inflationsmæssige stigninger, usikkerhed i vurdering o. lign. Vi finder også, at disse regler er velbegrunderede, og at de satser, der her er tale om, kan forsvares, men jeg vil dog gerne sige både vedrørende dette lovforslag og de øvrige, vi har til behandling, at vi fra konservativ side naturligvis er villige til under udvalgsarbejdet at se på de forskellige synspunkter og vise os så smidige, som der kan være behov for. Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne, at der utvivlsomt er en række erhvervsvirksomheder, der af den ene eller den anden grund må flytte, og det ville være ønskeligt, hvis man uden for store administrative vanskeligheder kunne forhindre, at disse får deres kapitalgrundlag udhulet ved, at man tager hensyn til genanskaffelsesmulighederne.

Men ellers må man nok generelt sige, at i samme øjeblik man vil lukke en række af disse huller — og det vil vi — er det ikke udpræget administrative forenklinger, der bliver følgen, desværre tværtimod. Enhver, der har læst disse lovforslag igennem, må vist erkende, at de byrder, der i forvejen ligger på administrationen, bliver endnu større. Det er efter vor mening en overordentlig beklagelig virkning af disse lovforslag, og vi vil gerne under udvalgsarbejdet se på, om de administrative genvordigheder kunne gøres noget mindre. Men vi har den stærkeste vilje til at forsøge at lukke de huller, der vitterlig er konstateret.

Jeg forstod med hensyn til særlig indkomstskat vedrørende salg af skibe, at hr. Grünbaum var inde på, at den foreslåede fjerdedelsregel ikke virkede rimelig, fordi den særlig kunne ramme mindre investorer.

Vi er helt parat til også på dette område under udvalgsarbejdet at overveje, om der bør foreslås andre og måske mildere og lempeligere regler.

Vedrørende afskrivningsreglerne vil jeg gerne give udtryk for, at det konservative folkeparti, naturligvis da, har den største respekt for fiskeriets problemer og for fiskeriet som erhverv, og at det netop er ud fra denne grundindstilling, at forslaget er udformet således, at der intet ændres på nogen måde vedrørende den første million af et skibs investeringssum. Om så denne ene million er rigtigt ramt, kan vel også drøftes under udvalgsarbejdet. Det er muligt, at det er relativt lavt. Jeg vil gerne have lov til at understrege for at forebygge eventuelle misforståelser, at den del af skibsinvesteringerne, der ligger mellem 1 og 4 mill. kr., ikke forbydes, men at der er tale om en forskydning af påbegyndelsestidspunktet for disse afskrivninger. Man må nok generelt have lov til at sige, at forskudsafskrivninger vel ikke har den samme stærke begrundelse, som de har haft tidligere. Derfor må det være forsvarligt efter dette lovforslags mønster at udskyde afskrivningen et enkelt år vedrørende den del af investeringerne, der ligger mellem 1 og 4 mill. kr.

Vi ønsker principielt at understrege, at der er forståelse for i det konservative folkeparti, at skibsfarten ikke skal være et lukket erhverv, at man ikke alt for hånligt skal omtale mennesker, der investerer på dette område, skønt de ikke har den store maritime baggrund, som mere eller mindre rædselsfulde spekulanter. Det må være sådan for dette erhverv som for andre, at det er overordentlig tilladeligt at investere, men at der ikke skal være åbenlyse urimelige fordele derved. Det må være det, der er baggrunden for forslaget vedrørende intervallet 1-4 mill. kr.s andel af investeringen.

Må jeg til sidst vedrørende forslaget om medarbejderaktier sige, at jeg gerne vil berolige hr. Grünbaum med, at dermed er ikke alt sagt om økonomisk demokrati og hele den øvrige efter min mening meget positive debat om disse spørgsmål. Vi er ganske enige med hr. Grünbaum i, at dette forslag ikke dækker feltet, og at det kun er en beskedent del, men ikke nogen ligegyldig del naturligvis, der her er tale om. Vi har ikke mindst i den senere tid set, hvordan landets